

קהילת ראש הגבעה

ברשות מורינו הגאון הרב דניאל בלסקי שליט"א

שיעורים

כולל אוהל יצחק

Daily

10:00AM
RABBI AZERRAD
דרך פקודיך

1:30PM
RABBI SEPTIMUS
רב צדוק הכהן

5:50PM
RABBI ROCKOV
שמאל ב'

6:10PM
RABBI KATZ
משניות

This Week

MONDAY, THURSDAY 12:15
RABBI AZERRAD
הלכות ליל סדר

TUESDAY 12:45PM
RABBI STIEN
נפש החיים

WEDNESDAY 8:30 PM
RABBI BELSKY
נפש החיים

THURSDAY 12:45
RABBI SHULEVITZ
שיעור בהלכה בעניני הפרשה והזמן

זמנים

שבת פרשת ויקרא זכור תשע"ט

5:11	הלקות נרות
5:30	מנחה וקבלת שבת
8:55	שחרית
8:49	סוף זמן קריאת שמע
9:25	ברכו
10:30	זכור
	~ קידוש ~
2:00	חברת תהילים
2:25	חברת מחודדים בפיו
5:20	מנחה
	With Rabbi Sternberg
	שלוש סעודה
6:32	מעריב
7:03	מעריב ר"ת 72

Dear Chevra!

With joy and excitement, we are publishing the first issue of the newsletter of our amazing community, the community "Rosh HaGivah" in Givat HaMivtar, which is headed by our esteemed Rabbi Daniel Belsky Shlita.

It's not by chance that we have the privilege of dedicating the name Rosh Hagivah, to our community during these days of Adar. The beginning of the war against Amalek was in this lofty place, as stated- 'Moshe Aharon and Chor ascended the top of the hill, ראש הגבעה'. When they were fighting Amalek and the yetzer hara, the Shlichei Tzibbur spread their hands to heaven. Am yisrael who stood behind them also spread their hands and looked upwards, subjugating their hearts to their Father in heaven.

This place of Rosh Hagivah was the first public prayer of Klal Yisrael. It is here where all of Am yisrael gathered together as one nation for the first time and davened around the Tzadikim in unison. It was because of this that Hashem sent them salvation and klal Yisrael won the war. Ever since then, the Jews gather in prayer and supplication, spreading their hands and raising their eyes to heaven. This is the ultimate way to defeat Amalek, the evil Haman!

Every Shabbos, our community is granted the opportunity to go up to that same Givah, and gather around the Shlichei Tzibbur, and pray in unity, with great enthusiasm and awakening. This newsletter, which is to be published every week, is intended to serve as a platform for all members of the community and members of the Givat Hamivtar neighborhood. It will include Divrei Torah from Rabbeinu Shlit "a and other friends, and actual Halachic questions that have been raised in our Beis Midrash etc.

We look forward to receiving feedback from you-encouragement, criticism, comments, clarifications, questions and requests, are all welcome.

The editors

חברים יקרים!

בשמחה ובהתרגשות אנו פותחים את הגליון הראשון של קהילתנו הקדושה, קהילת 'ראש הגבעה' בגבעת המבתר, בראשות מורינו הגה"צ רבי דניאל בלסקי שליט"א. לא בכדי זכינו לחנוך שם 'ראש הגבעה' לקהילתנו בימים הללו של חודש אדר, שכן תחילת מלחמת עמלק היתה במעמד נשגב זה של 'משה אהרן וחור עלו ראש הגבעה', שם למדנו שכאשר חפצים אנו להילחם בעמלק וביצר הרע צריכים להתקבץ כל העם סביב ראש הגבעה, לשלוח את שליחי הציבור לפרוס כפיהם השמימה, וכל העם אחריהם פורסים את כפיהם, מסתכלים כלפי מעלה ומשעבדים את ליבם לאביהם שבשמיים.

כך היא הדרך לנצח את עמלק, את המן הרשע! מקום זה של 'ראש הגבעה' היתה התפילה הציבורית הראשונה של כלל ישראל, שבו עמדו כל ישראל והתפללו בקיבוץ סביב שליחי ציבור, והעלו את התפילה השמיים. זמן קהילה לכל היה אז, ומאז עד עתה, נקהלו ונקבצו היהודיים בתפילה ובתחנונים, בפריסת כפים ונשיאת עיניים השמימה.

זכינו ובקהילתנו אנו זוכים מדי שבת בשבתו לעלות 'ראש הגבעה', להתקבץ סביב רבינו שליט"א ושליחי הציבור הנפלאים, ולהתפלל בהתקלות ובאחדות, בהתלהבות ובהתעוררות, בציפיה שיקויים בנו 'כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל'.

גליון זה, העומד לצאת בעז"ה מדי שבוע בשבוע, מיועד לשמש במה לכל חברי הקהילה ובני שכונת גבעת המבתר, הוא יכלול דברי תורה מרבינו שליט"א ומעוד חברים וידידים נ"י, שאלות אקטואליות בהלכה שהתעוררו בבית מדרשנו, הודעות על שמחות ואירועים בשכונתנו, ועוד ועוד.

אנו מצפים מאד לקבל ממכם משוב - עידוד וביקורת, הערות והארות, שאלות ובקשות.

קשובים לכם
העורכים

HEARING THE CALL

Rabbi Binyomin Kaufman, shlit"a

“ויקרא אל משה וידבר השם אליו מאהל מועד”

Rashi points out that it wasn't only in this instance that Hashem called to Moshe before He gave him a mitzvah. Rather, **“לכל דברות, לכל אמירות, ולכל צוויים”** Before every time that Hashem gave him a command, He called out to him in an expression of love.”

And what kind of love? Rashi continues: **“לשון שמלאכי השרת משתמשין בו, שנאמר - וקרא זה אל זה”**

It's the language that the angels use with each other.

We all know that on Erev Yom Kippur, there is a chiyuv for us to be **מפייס** one another. The reason is, that on Yom Kippur, we are like malachim, and malachim have complete **שלום** between them.

We all have **אדם הראשון**'s problem. When **אדם הראשון** sinned, he hid from Hashem. He was afraid Hashem was angry at him. He didn't believe that even after his **חטא**, Hashem could still love him. And we all have the same feeling. We walk around with a deep sense of shame before Hashem. But not healthy shame; rather, we are afraid of Him. We feel like we cannot have anything to do with Him, because of our impurities.

The truth is, that sin does make a person impure.

But the whole yesod of the Mishkan was that Hashem

Word from the Rav

Rabbi Daniel Belsky, shlit"a

Do we know what it means to rejoice properly. The Gemara notes that one that helps a Chosson to rejoice is as if he rebuilt one of the desolate structures of Yerushalayim. This was explained by one of the revered Roshei Yeshiva to mean the capacity to rejoice, this too is desolate - left undone by the destruction of Yerushalayim. How much more so when we are dealing with the month of Adar. The month that was overturned - from Avel to Simcha. Do we know how to rejoice. What about Adar calls for a month of rejoicing. Is there something tangible missing in our lives. We have been so blessed. We are a generation that has lost the hunger for things real. Everything is available - and everything is dispensable. Very unsettling to a serious person. The month of Adar brings us to heights of achievement that are limitless. Ad Delo Yada. What can this mean. Do we really think it is a free ticket to blow ones mind. Perish the thought. It is an opportunity to pierce the limitations of the human

dwells among us, even in our impurity! **“השוכן אתם בבתוך תומאתם עגל”** The whole Yesod of the Mishkan is that even after we did the **עגל** Hashem still wants to live with us! We haven't yet completed our kapara for the Chet Haeigel. In every generation we are still paying for it. But the whole vort of the Mishkan is that the relationship is still there, and we can absolutely be close to Hashem at any moment.

Therefore, the first thing the Torah tells us after the Mishkan is put up, is **ויקרא אל משה** - Hashem is always calling to us in the same way that angels call to us. Just as angels have nothing but love for each other, so does Hashem only have love for us.

It's true, it's true, we sinned. It's true, it's true, we need a kapara. And it's also true, it's also true, that we are still so much in the game. This is the introduction to every single mitzva. This is the niggun for every commandment of Hashem. When we hear the niggun, it brings out from within us our own love for Hashem. It's a love that we are afraid to feel, when we think that we are rejected by Him. But when we hear the **קריאה של חיבה**, then we are no longer afraid to respond in kind. The next Posuk is **אדם כי יקריב מנם**. Rashi says- It's a Korbana **נדבה**. Where a Yid is just overflowing with love and dedication.

The voice that says “It's all over- Hashem doesn't love you anymore,” is **המן הרשע**. And the voice that tells us, “Just do teshuva, Hashem is waiting for you and loving you,” is **מרדכי היהודי**.

ליהודים היתה אורה - וכן תהיה לנו!

experience. Man was created Yeshor. This is hard to explain. The Avos were Yesharim (Avoda Zara 25a). They incorporated this behavior in their generations. It is not easy, the Mesiles Yesharim saw this world as a maze. How is one to find his way. We are given special places of Kedusha. Special times of Kedusha. This carries us in the right direction (if used properly - of course). Of all the special days, the days of Purim are unique. The Chida saw the days as completing all the Moadim (Purim an acronym for Pesach - and Succos - Rosh Hashna - Yom Cippurim - Mattan Torah) The Megila is the last of Cisvei Kodesh. The miracle is the last of recorded miracles. The king mentioned anonymously in the Megila refers to the King of Kings. He will rule at the end of time, as he ruled at the beginning of time. This world is the battleground of Yaakov and Essav - Amalek. Purim we rose - Tisha Be Av he rose. We anticipate these days our rising once again and forever. May we merit - Amen.

פורים - לשעבד את הלב שלנו לקב"ה

הרב משה רוט שליט"א

הרי גם הצד השני רוצה שיהיו לו טנקים כדי שלא יהיה לזולתו יתרון צבאי עליו.

והנה התורה מספרת לנו שעמלק היו עזי נפש 'לא ירא אלקים', הם לחמו בלא יראת שמיים, ואכן אמרו חז"ל שהם היו קוטלים את אויביהם בצורות אכזריות, וחותרים מילות וכדו' [גם בספרי קורות העיתים ידועים עמלק כשבטים פראיים], והיה מקום לחשוב שגם לנו כנגדם נבקש להלחם בצורה כזו בלא רחמים ואנושיות, בבחינת עם נבל תתבל, אך משה רבינו בחר להלחם עמו דוקא עם יהושע אשר היה נכדו של יוסף שהיה ירא אלקים [אפילו בהתנהגותו אל אחיו שמכרוהו, אמר להם את האלקים אני ירא, שלא בא להנקם באכזריות], כי ישראל אינם מבקשים להלחם באותה צורה שפלה שנלחמים הם בנו.

ומזה יש ללמוד לאידך גיסא כנגד המבקשים לנהוג בפראי האדם כמידתם, ולהרוג ולגרש בלא חמלה ומידה, כי צריך לדבר עמם בשפתם וכו', [זאת השפה של המזרח התיכון וכו'], וכל זה אינו נכון, אלא דוקא יהושע הוא שנלחם בעמלק.

הרי לנו כמה יש להכפיף את הרגשות להלכה, מצד אחד - שלא לחמול במקום שאין החמלה ראויה, ומאידך - שלא להתאכזר באוייב במקום שאין האכזריות ראויה.

זהו עניין הפורים שבו לנו נותנים את ליבנו המרגיש לקב"ה. שכן בפסח אנו משעבדים את המזון שלנו להשי"ת, בסוכות אנו משעבדים את מקום מגורינו להשי"ת, ואילו בפורים אנו משעבדים את הלב שלנו, לאהוב את הקב"ה לקבל את התורה מאהבה ולהתמלא בשמחה. גם מי 'שלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי' ואינו רואה מתוך חשכת הגלות את קללת המן ואת ברכת מרדכי מכל מקום גם הוא חייב לבסומי בפוריא, בלא שום דעת, למעלה מן הדעת, לשעבד כל רגשותינו להשי"ת.

בהפטרת זכור אנו קוראים ששמואל אמר לשאול 'ותעש הרע בעיני ה', ומקשה החפץ חיים וכי היכן עשה שאול רע בעיני ה', הרי רק נמנע בשב ואל תעשה מלהרוג את אגג ומיטב הצאן אבל היכן עשה בקום ועשה דבר הרע בעיני ה'.

ותירץ החפץ חיים ששמואל טען לשאול שכיון שבלאו הכי לא קיים את מצות ה' להשמיד את עמלק, א"כ נמצא שבהריגתו את כל העמלקים ונשיהם ובניהם לא קיים בזה מצות מחיית עמלק, וא"כ היתה כאן רציחה בעלמא, וזהו 'רע בעיני ה', כי גם עמלקים אינם כזבובים להורגם ללא טעם, אלא שהקב"ה צוה אותנו לזה, אבל כל שאינו מקיים בזה ציווי ה' שוב הרי זה רציחה גמורה להרוג עמלקים. ויש להתפעל מזה מאד, שהרי שאול 'חמל על אגג ועל מיטב הצאן' כלומר הוא הרגיש כאן חמלה ורחמים, אך באמת נתברר שאין כאן רחמים אלא אכזריות, דכיון שלא קיים מצות מחיית עמלק נמצא שרצחם בלא טעם וסיבה!

כמה רגשות האדם יכולים לתעתע בו! האדם חושב שהוא מרחם ובאמת הוא אכזרי!

האדם צריך להכנע לקב"ה ולשעבד אליו את רגשותיו, לדם או לחלב, קרירות או חמימות, חמלה או נוקשות וכו'. שורש כל הרע שמשעבדים את הרחמים האמיתיים שנובעים מן השכל והמחשבה האמיתית אל הרגשי הרחמים הנפשיים.

מאידך גיסא, בקהילת יצחק כתב על מה שאמרו במדרש שמושה שלח את יהושע דוקא להלחם בעמלק, כי עמלק הוא לא ירא אלקים ואילו יהושע הוא בנו של יוסף שאמר 'את האלקים אני ירא'. והסביר הקהלת יצחק שדרך האוייבים שכל צד מבקש לגלות את טקסיסי הצד שכנגדו כדי להשתמש בהם גם כן, ולמשל אם צד א' לוחם עם טנקים

מדור משיב כהלכה

הרב מאיר שולביץ

מעיקרא לא היה לו ממון שלו אף פעם, ולכן ביתו של המן לא היה ממון עמלק.

ג] יעוין פרקי דר"א (פרק מ"ט) שהמן התעשר ממון של מלכי יהודה, וא"כ לא היה דין למחות ממון זה שהיה גדול בידו.

ד.] ויש מהאחרונים שתירצו דהנה הרי מתחילה המלך הביא את בית המן לאסתר, ולשיטות האלו שנשים אינם במצוות מחיית עמלק א"כ א"ש, אמנם באמת תי' זה קשה הרי אסתר הייתה אשתו של מרדכי ומה שקנתה אשה קנה בעלה, וא"כ הוא היה מחוייב להשמיד ממון זה

ה.] והגרי"ז תי' שהמן היה מהרוגי מלכות, וקי"ל סנהדרין מ"ח: שהרוגי מלכות נכסיהן למלך, ושוב הוא ממון של אחשוורוש ולא של המן.

ו] הגר"א נבנצל השיבני: הציווי היה רק על בעלי חיים, ולא על ממון אחר של עמלק [וצ"ע המקור לחידוש זה, ובפשטות הדין שלא היה נזכר שם עמלק זה אפילו על דומם או בית וצ"ע].

מחיית עמלק וממונו.

שאלה. הנה מציונו בהפטרות של זכור (בשמואל א ט"ו) ששמואל צוה לשאול במחיית עמלק 'לך והחרמתה את עמלק מעולל ועד יונק משור ועד שה מגמל ועד חמור', ומבואר שעל זה שאול נתבע שלא מחה לגמרי את עמלק ועל ידי זה נגרם שלא אגג (שהרי נתחפש לבהמה), וא"כ אמאי במגילה מציונו שמרדכי לקח את בית המן ולא השחיתו, והרי צריך למחות אף ממון עמלק, ועוד צ"ב שמציונו במגילה, שבני ישראל שניתן להם להלחם באוייביהם בביזה לא שלחו את ידם, והרי היה צריך גם משם למחות את עמלק (דהרי בפשטות אלו שלחמו בהם היו עמלקים).

תשובה: אפ"ל כמה דרכים:

א] ברבינו בחיי (פר' בשלח) כתב שזהו הטעם שבבזה לא שלחו את ידם דאסור להנות מממון עמלק, אמנם אינו מובן אמאי לא השמידו ממון זה, ולא סגי במה שלא שלחו את ידם. - ואם נאמר שהמצוה היא על המלך למחות א"ש (ראה רמב"ם פ"ג ממלכים ה"ו).

ב.] עוד אפ"ל שהמן היה עבד של מרדכי, ומה שקנה עבד קנה רבו, וא"כ

והגדת לבנך

הרב שמחה גרוזפמן

זכור

"האם יש מפטיר מיוחד השבוע, אבא?"

"כן, אברימי. פרשת זכור."

"זכור – כלומר, לזכור. נכון, אבא?"

"נכון, אברימי. עלינו לזכור את מה שעמלק עשה לנו."

"ומה הוא עשה, אבא?"

"עמלק הוא הרע במהותו, אברימי. כל מטרתו בעולם היא להרחיק אנשים מה'. הוא מנסה להראות להם שה' איננו קיים, חלילה, או שלא אכפת לו מאיתנו. בתחילה נלחם עמלק בבני ישראל לאחר יציאת מצרים, זמן קצר לאחר קריעת ים סוף. כל העולם פחד מה' ומהעם הנבחר. אך עמלק, בחוצפה שאין כדוגמתה, תקף אותנו, והראה לעולם שעם ישראל איננו כל יכול. כך נפגמה המידה של יראת ה' בעולם."

"דבר נורא!"

"נכון, אברימי. ולפיכך, ניתנה לנו מצווה בתורה, בסוף פרשת כי תצא, לזכור את הדבר הנורא הזה שעשה עמלק. אנו מקיימים מצווה זו על ידי קריאת פרשה זו השבוע כמפטיר."

"ומדוע אנו קוראים אותו דווקא השבוע, אבא?"

"מכיוון שזהו השבוע שלפני פורים, אברימי. המן היה מזרע עמלק."

בדומה לאבותינו, הוא רצה למחות את עם ישראל ולחלל שם שמייים."

אנו זוכרים את עמלק כאשר אנו שמחים על מפתו."

"ומה קורה היום, אבא? מיהו עמלק? היכן הוא?"

"הוא עדיין נמצא כאן איתנו, אברימי. הרב זיידל אפשטיין זצ"ל אומר על פרשת זכור, שעמלק, שמטרתו הבלעדית בעולם היתה לחלל שם שמייים, היה הרע במהותו. עלינו לתעב אותו ואת הרע שהוא מביא לעולם הזה. חילול השם הוא דבר מתועב! אנו שונאים אותו! אנו מתרחקים ממנו! אנו עוקרים אותו מחיינו! כך אנו זוכרים את עמלק."

אנו מכירים אותו בכל צורתו, ומוחקים אותו מחיינו."

"אני מוכן, אבא... זכור!"

מזל טוב

Mazal Tov to the Bogopulsky Family
for the סיום כתיבת ספר תורה

This Tuesday 4:30pm

Everyone invited

הלכות קריאת פרשת זכור

הדברים היו לעיני מורנו הרב שליט"א

- א. מצוה לקרוא בשבת זו פרשת זכור את אשר עשה לך עמלק, ויש אומרים שהיא מצוה דאורייתא.
- ב. צריך לכיין לצאת ידי חובת מצות זכירת מעשה עמלק וחובת מחייתו. והרמב"ם כתב שצריך לבוא מתוך כך לידי שנאה לעמלק.
- ג. יש אומרים שראוי להבין תחילה פירוש המילות, כגון מהו 'ויזנב בך' וכדומה. דבלא זה איך יבוא מכך לידי זכרון.
- ד. צריך לכיין לצאת מן הבעל קורא, ויש אומרים שאף צריכים לצאת מן העולה ברכות התורה שלפניה ואחריה, והוא צריך לכיין להוציאם בברכותיו.
- ה. העולה יקפיד שלא יקרא עם הבעל קורא בקול רם אלא בלחש ממש, כי תרי קלי לא משתמע, ואין יוצאים ידי חובה אם שומעים את שניהם.
- ו. מי שמסורת אבותיו לקרוא בהגייה אשכנזית או ספרדית ראוי לחזור לשמוע זכור כפי הגיית אבותיו, אך אין זה לעיכובא.
- ז. נחלקו הפוסקים אם נשים חייבות בשמיעת פרשת זכור, ועיקר ההלכה שאינן חייבות בכך, אך כבר נהגו הנשים לבוא לשמוע פרשת זכור.
- ח. נהגו לדקדק מאד באותיותיה, וכתב המשנ"ב לחזור על תיבת 'זכר' עמלק, בציר"ה ובסגול"ל, אך אין צריך לחזור על כל הפסוק.

To sponsor the weekly newsletter Leilu Nishmas A loved one, or to join the mailing list, Email: info@RHShul.org
המעוניין להקדיש הגליון לעילוי נשמת או לרפואת וכדומה, או לקבל את הגליון בדוא"ל, ישלח מייל ל - info@RHShul.org
website www.rhshul.org • Midbar Sinai, Givaat Hamivtar, Yerushalaim • 0587162088
מדבר סיני גבעת המבשר ירושלים